nos iudicē ſecuri videamus
Dñm nr̄m ieſū xp̄m. Alia.
Omnipotens ſempiter
ne deus de cui⁹ mune-
re p̄eminet hec facies tua ex-
preſſa tuo precioſo vultu ple-
bi tue q̄ cōuenit ad hāc reco-
lendā peccatoꝝ ſuoꝝ da veni
am et corpus. ſermones ſen-
ſuſq̄ guberna. et actus eoꝝ
qui in tua pietate confidūt.
Qui viuis et regnas cum.

Sequit̄ planctus

beate marie. quē q̄ corde de-
uoto recitauerit cōſequit̄ ſeptē
annos indulgētiaꝝ. ⁊. xl. ka-
renas a bonifacio papa.
Stabat mater doloroſa
iuxta crucē lachrimoſa. qua
pendebat fili⁹. Cui⁹ aniam
gementē cōtriſtātē et dolētē
ptrāſiuit gladius. O q̄ tri-
ſtis ⁊ afflicta fuit illa benedi
cta: mater vnigeniti. Quam
merebat ⁊ dolebat: pia mat̄
cū videbat penā nati incliti.
Pro peccatis ſue gētis. vidit
ieſum in tormētis: et flagell̄
ſubditū. Vidēs ſuū dulcem
natū: moriētē deſolatū: cum
emiſit ſpm̄. Quis eſt hō qui
nō fleret: xp̄i matrē ſi videret
in tāto ſupplicio. Quis non
poſſet cōtriſtari: matrē chriſti
cōtēplari: dolētē cū filio. Eya
mater fons amoris: penam
me tui doloris: ſentire fac vt
lugeā. fac vt ardeat cor meū.
in amando xp̄m deū: vt ſibi
cōplaceā. Sctā mr̄ illud age
crucifixi inſint plage: mente
mee liuide. Tui nati vulne-
rati. tā dignati p me pati: pe
nas mecū diuide. Fac me vere
tecū flere: crucifixo cōdolere:
donec ego vixero. Iuxta cru-
cē tecū ſtare: meq̄ tibi cōſo-
nare: in plāctu deſidero. Vir
go virginū p̄clara: nō ſis mi
hi roſa rara: fac me tecū plan
gere. Fac vt portē xp̄i mortē:
paſſiōe fac cōſortē. et ponas
recolere. Fac me plag̃ vulne
rari: cruciq̄ me fac beari: et
cruore filij: flammis vrar ne
ſuccēſus: p te pia ſim defēſ⁹:
in die iudicij. Xp̄e cū ſit hic
trāſire: da p matrē me veni-
re ad palmam victorie. quan
do corpus morietur. fac vt
anima donet̄ padiſi glie am̄.

Oro alia de eodē.

Memēto obſecro dulciſſia
mr̄ ⁊ dña illi⁹ venerāde ſta
tiōis q̄ tu cū btō filio aſtitiſti
in cruce pēdēti ⁊ reduc q̄ſo ad

memoriam. cogitationes cor
dis tui. et innocētis anie tue
anguſtias quas tunc habui
ſti qñ ille vnigenitus tu⁹ im
molatus ē. et recogita. ꝙ oīa
ꝓ pctōrib⁹ tolerare voluit. q̄
rum p̄mus ego ſum. Ipſe ei
morte ſua meruit vt eſſem fr̄
ſuus. Ergo ne dedigneris pi
iſſima mater quin ⁊ ego ſim
filius tu⁹. Ad te o vnica ſpes
peccatorꝝ cōfugio plen⁹ fidu
cia. tibi meipm ⁊ oēs neceſſi
tates meas recōmitto. et te
matrē ⁊ patronā p̄ omībus
eligo ⁊ preopto. Noli ḡ piiſſi
ma ſpernere me miſerū pctō
rē ꝓpter pctā mea nimia ⁊ no
li abijcere me a miſc̄dia tua
ꝓpter eū qui amore mei nu
dus et dilaceratus pendebat
ante te. Amen.

**Itē orōnes de q̄n
q3 dolorib⁹ beate Marie q̄s**
ſanctus Anſhelm⁹ capella
nus ei⁹ cōpoſuit incipiētes
ſingule a ſingulis lr̄is nomi
nis marie. Quas q̄ deuote
dixerit maximas cōſequitur
grās dño: put reuelatū fuit
btō iohāni euāge. q̄ cū (vt do
ſcriptū repit) diu deſideraſſet
videre beatā mariā virginē
poſt eius aſſumptionē in ce
lum. tandē quadā vice rapt⁹ i
celū in viſione vidit ⁊ audi
uit. ꝙ beata virgo maria nar
rauit filio ſuo ꝙ in hoc mūdo
in quinq3 dolorib⁹ ſubſcriptꝭ
p̄cipue fuerit nimiū pturba
ta. Chriſtus igit fili⁹ ei⁹ hoc
audiēs ob eius honorē pluri
mas ꝓmiſit gratias et prero
gatiuas ſe daturꝫ illi q̄ eoſdē
dolores deuote recolerēt. Sūt
igitur orationes tales.

Prima oratio.

Mediatrix dei ⁊ ho
minū ⁊ fons miſe
ricordie indeſinen
ter effundēs riuos
copioſe gratie. Maria te ro
go dulciſſima mater dñi no
ſtri ieſu chriſti per illam per
turbationē quam habuiſti in
corde tuo piiſſimo tunc et de
inceps cū ſymeon ſanctus et
ſenex prophetādo diceret. tu
am ipſius animā ptranſibit
gladius. vt petas quatin⁹ idē
benedictus fili⁹ tuus de lar
giſſima clementia ſua mihi
donet. Per eandem pturba
tionem tuam indulgentiam
omniū peccatorū meorum.
Et vt me liberet ab oīb⁹ ma